

ВСІМ'ЄДИНИЙ, ДРУЖНІЙ

З УРОЧИСТИХ ЗБОРІВ, ПРИСВЯЧЕНИХ
60-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СРСР

Споვნена сил і оптимізму, озброєна величю програмою комуністичного творення і боротьбою за мир, зустрічає свій 60-річний ювілей Країна Рад.

«В цю славу роковину, — говориться в постанові ЦК КДРС «Про 60-у річницю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік» — Радянський Союз постає перед всім світом, як друга сім'я рівноправних республік, які спільно будують комунізм».

Самим життям доведено, що СРСР — це добровільний союз народів, які складають головну, визначальну рису їх державної самосвідомості. На своєму історичному досвіді радянські люди переконались, що їх сила — в міцній єдності, в готовності допомагати один одному під керівництвом Комуністичної партії йти до головної мети — комунізму. Ця єдність, згуртованість народів проявилась в листопадові дні, коли країна прощалася з л. І. Брежнєвим. Трудящі одностанно підтримали рішення позачергового пленуму Центрального Комітету, котрий, обравши товариша Ю. В. Андропова на пост генерального секретаря ЦК КДРС, підтвердив відданість ленінській внутрішній і зовнішній політиці партії.

Ленінський геній вказав родинному класові, його партії шляхи теоретичного і практичного вирішення національного питання. Творчо розвивати ідеї Карла Маркса і Фрідріха Енгельса, В. І. Ленін висунув і обґрунтував фундаментальне і теоретичне положення про єднання пролетарської класової боротьби з боротьбою за знищення національного гноблення. Він зробив висновок, що лише соціалізм забезпечить розвиток закономірного процесу зближення націй на принципах інтернаціоналізму, взаємного довіри, рівноправ'я і добровільності.

Вирішення національного питання народження Союзу Радянських Соціалістичних Республік — це результат перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції. Саме в жовтневі дні були розбиті кайдани соціального і національного гноблення, піднялись до самостійної історичної творчості всі народи нашої країни. Саме в цей період політичний і організаційний геній В. І. Леніна, його титанічна праця з'єднали в єдине ціле силу бойової організації комуністів, революційну енергію пролетаріату і велике прагнення народів до національної рівності і свободи.

Історія не знає держави, яка за короткий час зробила б так багато для всебічного розвитку націй і народностей, як Союз Радянських

Соціалістичних Республік. Сучасна промисловість і сільське господарство, наука і невпинний розквіт культури — ось що характеризує сьогодні кожну із радянських республік.

В той же час вони мають свій неповторний облік, національно-своєрідні риси. В дружній сім'ї братерських республік розвивається і економіка Радянської України. За 60 років обсяг промислового виробництва в республіці зріс більш як в 275 разів. Трудовий день Радянської України в єдиному народногосподарському комплексі країни — це 645 млн. кіловат-годин електроенергії, 343 тис. тонн залізної руди, 54 тис. тонн мінеральних добрив, 563 автомобілі, 371 трактор, майже 7 тисяч телевізорів та багато іншої техніки.

Споვნені рішучості і натхнення ознаменувати конкретними ділами 60-у річницю утворення СРСР, другий рік одинадцяті п'ятиріччя і трудящі орденоносної Вінниччини.

Трудівники сільського господарства області, як і всієї країни, прагнуть уже в цьому році внести максимальний вклад у здійснення Продовольчої Програми. В основному, організовано пропольових робіт, підготували до зимівлі приміщення для громадського тваринництва.

Колектив нашого інституту, борючись за присвоєння вузу імені В. І. Леніна, ділом відповідаючи на батьківську турботу партії і Радянського керівництва в розвитку вищої школи, зустрічає 60-річний ювілей Союзу Радянських Соціалістичних Республік з визначними успіхами. План дев'яти місяців колектив СКТБ «Модуль» виконав на 103,8 процента, а по продуктивності праці на 118,8 процента. Колективом обчислювального центру здано в експлуатацію всі підсистеми «АСУ-вуз».

Наша партія по праву пишається тим, що виховала людину високого ідейного загартування, полум'яного патріота, переконаного інтернаціоналіста. У спільній боротьбі за новий справедливий світ складалася непорушна ленінська дружба націй і народностей, виникло почуття єдиної сім'ї. Ідеї соціалістичного братерства втілювались у новій історичній спільності людей, ім'я якій — єдиний радянський народ!

Хай живе наша велика Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік!

Хай живе Ленінська Комуністична партія Радянського Союзу — натхненник і організатор всіх наших перемог!

Після урочистих зборів силами учасників художньої самодіяльності інституту відбувся святковий концерт.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 40 (77)

Виходить раз
на тиждень.

П'ятниця, 10 грудня 1982 року.

Ціна 1 коп.

ШКОЛА КОМУНІЗМУ

ІЗ ЗВІТНОЇ ПРОФСПІЛКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ІНСТИТУТУ

Головним ступенем піднесення активності має на вирішення загально-народних завдань є соціалістичне змагання. Ефективна його організація — це найбільш реальний шлях підвищення активності кожної групи в навчальній і виховній роботі.

Система соцзмагання у вузі включає огляди-конкурси груп і гуртожитків.

Профком може доповісти конференції, що по організації оглядів - конкурсів зроблено чимало. Розроб-

лені, зокрема, положення про огляди - конкурси, система підведення підсумків соцзмагання, розроблені і розморожені типові соцзмагання, проведені значна робота по їх впровадженню.

Однак у нас є ще найближчі недоліки. Не у всіх групах ведеться систематична і цілеспрямована робота по виконанню соціалістичних зобов'язань. На факультетах немає екранів огляду-конкурсів груп, недовірені такі екрани в гуртожитках, нерегулярно підводяться підсумки соцзмагання.

Особливо погана справа іде на ІБФ і ФАОТ (колишні голови тт. Борис Якимчук та Андрій Єфіменко). На товариша Якимчука накладено стягнення. Але треба докомпенсувати шкоду, що нанесена важливій справі.

Ведуче місце у змаганні має навчання і наукова робота студентів. Вчитися на совість, з повною віддачею — ось лозунг радянського студента.

Ми з гордістю називаємо імена Ленінських студентів: Наталі Ключко, Івана Іванюка, Сергія Яблочникова, Олександра Вітюка, Юрія Гнипа.

В соціалістичних зобов'язаннях є пункт-лозунг «Ні одного відстаючого горучі». Кому, як не відмінникам, а їх 303 чоловіки, адресується цей заклик? Але скільки іще відмінників гріх до нього! Не мало і не багато — більше половини відмінників не працюють в консуль-

пунктах. Вони неактивні в громадському житті, хоч інколи рахуються за ними громадські доручення. З ним миритися не можна. І саме парадоксально те, що багато з таких передовиків отримують підвищену стипендію. Куди дивляться профбюро і профорг? Це ж порушення положення про назначення стипендії!

Виховання ідейної переконаності, громадянської зрілості, формування активної життєвої позиції молоді — одна із основних завдань профспілок. До основних напрямів виховної роботи профспілкової організації належить:

— культурно-виховна робота, що проводиться клубом і культурно-масовим активом;

— культурно-побутове виховання та ідейно-виховна робота, що проводиться через студради та студентські клуби в гуртожитках;

— моральне і правове виховання, що здійснюється через товариські суди і профактив;

— виховання у студентів бережливого ставлення до соціалістичної власності;

— патріотичне виховання, що заключається в організації поїздок по місцях бойової і революційної слави і через студентські клуби;

— фізичне виховання через спортклуби і спортклуби.

Головний зміст роботи студентських клубів в проведеному естетичного вихо-

вання студентів через художню самодіяльність і культурно-масові підприємства, а також шляхом організації народних університетів, лекторіїв і колекторіїв, зустрічі з цікавими людьми.

Значно покращена матеріальна база клубів. Лише однієї апаратури було придбано на суму 16500 карбованців, в тому числі професійна світлотехніка. Обладнана студія звукозапису, дооформлено студентський клуб «Зодчий», реконструйовано всі клуби. Але чи справляються клуби зі своїми завданнями? Невпевно. На жаль, є нарікання на низький ідейно-художній рівень деяких вечорів. Клуби працюють не з повним навантаженням.

Складається думка, що багато товаришів не зрозуміли їх місця у виховній роботі. Адже де студентський клуб, це база і центр ідейно-виховної роботи на факультетах. А чи розуміють це на машинобудівному факультеті, якщо на сьогоднішній день нема плану роботи клубу на грудень.

Вперше у звітному році почали працювати студентські товариські суди, вони розглянули 14 справ, але працювали ці суди не систематично, а тому не зіграли достатньо активної ролі.

Економія і бережливість — це не короточасна кампанія. Це принцип господарювання на сучасному етапі. Тому всіляко потрі-

бно виховувати бережливість у студентів. І тут своє слово можуть сказати товариські суди. Поламав, наприклад, стілець — купи, та ще й штраф до 30 карбованців заплати. Розмалював парту, пофарбуй у той же колір, а якщо немає такої фарби, то всі парті пофарбуй в інший.

Інститут займає передові позиції в країні по спортивно-масовій роботі. Одним із головних напрямків в роботі профспілкової організації є робота по покращенню умов для занять і відпочинку, житлово-побутових умов студентів.

В інституті проведена велика робота по цьому напрямку. В нинішньому році освоєно ідально на 530 місць, введено санаторій - профілакторій на 50 місць, гуртожиток на 600 місць, розширено до 225 місць спортивно-оздоровчий табір, реконструйовано спортивні споруди, медпункт, проведено капітальний ремонт мережі теплопостачання гуртожитку, № 1, ремонт всіх гуртожитків, студентських клубів та навчальних корпусів.

Як відомо, інститут будується, і будуватися інтенсивно. Так, забезпеченість гуртожитком досягла 91 процента, ідальними і буфетами на 96,7 процента. Вуз розраховує чудовою базою відпочинку (табір і санаторій - профілакторій), має спортивну базу, практично чотири студентських клуби в гуртожитках, клуб в інституті.

Значну участь у внутрішньо-вузівському будівництві приймає профспілкова організація студентів, але профбюро факультетів треба ще немало попрацювати, щоб кожен студент прийняв найактивнішу участь в реалізації почину «Свій інститут будують своїми руками!».

Проблем у нас багато, але у нас є велике бажання їх вирішити, є й можливість. Ми докладемо всіх зусиль до того, щоб в 1985 році — році 25-річчя створення нашого вузу — інституту було присвоєно ім'я В. І. Леніна.

На профспілковій конференції виступили: голова профкому В. І. Ковальчук, голова ревізійної комісії Іван Марчук, голова профбюро енергетичного факультету Іван Іванюк, голова студради Володимир Іладішевський, голова профбюро курсу Володимир Дячун та інші.

АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

В ОСНОВІ ЗАНЯТТЯ —
ІГРОВІ СИТУАЦІЇ

Завдання, які стоять перед вищою школою в підготовці висококваліфікованих спеціалістів і активних будівників комунізму, потребують пошуку нових методів і прийомів навчання. Це повною мірою відноситься і до методики викладання іноземних мов. Практика засвідчує, що з допомогою лише традиційних методів неможливо навчати студентів вишукувати інформацію із оригінальних зарубіжних джерел, а також вміння вести бесіду іноземною мовою із своєї спеціальності. Потрібно такі методи і прийоми, які активізували б діяльність студентів в процесі вивчення іноземної мови і перетворювали навчальний процес в творчу і цікаву працю.

Невеликий досвід, що накопили наші кафедри, дозволяють утверджувати, що однією із можливих форм, яка може активізувати діяльність студентів, підсумкових занять, знач-

е підготовка і проведення не місце в яких займають ігрові ситуації. В таких заняттях важливо залучити декілька груп одного і того ж курсу, одного і того ж викладача.

Складання ігрових ситуацій є складним завданням, але вкладена праця повністю окупляється. Перше студенти самі беруть активну участь в їх складанні, по-друге, охоче їх пропрацюють і відповідно, краще засвоюють програмний матеріал. Роль викладача тут в тому, щоб вміло направляти творчу думку студентів і закласти в ситуації програмний матеріал. Вони допомагають уточнити денотатні карти і лексичні мінімуми спеціальностей.

Введення в заняття елементів змагання не тільки активізує діяльність студентів на заняттях і поза ними, але й виховує у них почуття колективізму

і відповідальності за доручену справу. Адже кожен окремий студент зобов'язаний думати над тим, як найкраще представити свою групу.

Практика показує, що завдяки введенню в заняття елементів змагання, в процесі підготовки до таких занять більш слабкі студенти частіше звертаються за консультаціями як до викладача, так і до сильніших студентів. Так, наприклад, одним із важливих вмінь, яким повинні оволодіти студенти при вивченні іноземної мови, є вміння здавати питання і відповідати на них. Без цього вміння не можливо навчитися говорити. Адже наша мова представляє собою діалог, який складається з запитань і відповідей. До цих пір ми практикували постановку запитань на матеріалі, що вивчає текст і вправи. Не відкидаючи можливості

студентів ця робота є нудним заняттям і не дає потрібних результатів. Але варто оголосити студентам, що на підсумковому занятті їм доведеться змагатися по кількості і правильності заданих питань, у них відразу змінюються відношення до даної граматичної теми. Вони з задоволенням будують питання, які їх цікавлять і формують висновки про порядок слів в англійському реченні.

Для прикладу візьмемо, що один методичний прийом, який допоможе активізувати здібності думок студентів в процесі вивчення іноземної мови. Відомо, що для отримання інформації з різних джерел необхідно оволодіти елементами аналізу. Так потрібно уміти визначити частини мови по суфіксах, префіксах, встановити значення складного слова за його походженням. Для оволодіння цими навиками, ефективною може стати гра «Мішечки». В процесі неї студенти повинні не лише розв'язувати різні лінгвістичні задачі, але й обгрунтовувати «науковість» своїх дій і роздумів. Цю гру корисно проводити, як можна частіше і при розв'язанні самих різноманітних задач. Досвід показує, що

застосування цієї гри перетворює нудувати для багатьох студентів види занять в цікаву і творчу працю, в результаті якої у них розвивається уважніше відношення до структури речення і мови в цілому.

Пошуки нових шляхів і засобів, які здатні інтенсифікувати процес вивчення іноземної мови, на кафедрі продовжуються.

Хочеться назвати студентів, які проявили найбільшу активність і винахідливість в підготовці і в процесі проведення підсумкового заняття на тему «Триумф ленінської політики у сфері освіти». Серед них В. Працевич, Т. Пилипчук, В. Гаврилова, В. Скорик, Л. Шевчук. Вони виявили ентузіазм у складанні сценки.

Серед виконавців ролей зарекомендували себе Л. Бігун, Н. Василяшко, В. Тузюк, О. Полинін, Д. Борейко, І. Винников, О. Яненко, Л. Христюк, М. Чубаров, А. Хемер, І. Будаєв, Н. Вальчук.

Вітаємо наших першкурсників з їх першими вдачами і бажаємо дальніших успіхів в оволодінні знаннями.

К. ШАПОВАЛОВА,
викладач іноземної мови.

ПОЕЗІЯ

СИН ВЕЛИКОГО
НАРОДУ

Я внук хлібороба,
І гордий я з того,
Що, йдучи в дорогу
життя,
Труденного хліба візьму
на дорогу —
То паросток долі,
зернина буття.
Я син сталевара,
І сильний я в тому,
Що міцність держави —
то кована сталь,
Братерство народів
поклавши в основу,
В щасливе майбутнє
ведем магістраль.
Я є спадкоємець.
Думки і надії,
Величчя і вічне в житті
понесу.
Змістовані часом
збуваються мрії
Простих і безсмертних,
що творять красу.
Максим ДОВГОРУК,
студент.

ГОРОДСКОЙ
УДАРНЫЙ

Не пугай мороз колючий,
Снег незваный не шуми!
Разгони-ка ветер тучи,
Урожай наш пощади.
Осень только что
явилась,
Принесла свой щедрый
дар
Слаще меда уродилась
Свекла сказочный
нектар.
Труд колхозника
не сладкий.
Но так сладок плод
твора
Так вкусн всю без
остатка
Горечь сладкого плода.
Ирина ГУРАЛЬНИК,
інженер - конструктор
СКТБ «Модуль».

ПРО ПИСЬМЕННИКА

ГУМОРЕСКА

Жив-був письменник Никодим Харитонов. І ось одного разу він написав книжку «Жив-був письменник Никодим Харитонов». Більше книг він не писав, тому що писати про себе йому було нічого, а про інших він нічого не знав. Але йому було незручно перед знайомими, і він почав робити вигляд, ніби хоче написати одразу ж дві книжки, а всі йому заважають.

Кожен день письменник Никодим Харитонов сидів на підвіконні з розумним поглядом. Якщо прилітали птахи, він дуже радів, але не подавав виду, а навпаки сердито кричав:

— Кшш кшш Знов сюжет злякали!
Якщо птахів не було, він сварився з хлопцями, котрі дуже шумливо грали у футбол, або з перехожими, чому вони так голосно ходять по тротуару.

Птахи розлетілись, хлопці розбіглись, перехожі розійшлися і залишився Никодим Харитонов один зі своєю ненаписаною книжкою.

І тоді він сказав друзям:

— Запроси кого-небудь у гості.

Коли з'явилися гості, письменник Никодим Харитонов

тонов встав із-за друкарської машинки і сумно розводив руками. Гості ображались і більше не приходили. Він промучився так недовго, а потім вирішив:

— Покличу електромонтера, ніби в мене перегоріли пробки.
І ось електромонтер прийшов і побачив: сидить письменник, та пише книгу. Він намагався не шуміти і швидко все поладував та пішов. А письменник Никодим Харитонов тільки для виду стукав на машинці, а сам тихенько поглядав, що робить там монтер.

А потім він почав викликати одного за іншим: штукатур, сантехнік, телемайстер, столяр, натирач підлоги, настроювач і навіть пічника, хоча, якщо по-чесному то в письменника Никодима Харитонova не було ні росяди, ні печі.

А знаєте, чим все це закінчилось? Никодим Харитонов написав книгу! Її назва: «Як привести в порядок квартиру». І цю книгу ви не зможете знайти в жодному магазині. Ось що значить знайти своє покликання!

С. ЛИВШІН

Переклад з російської
Л. ПИЛИПЕНКО.

Ріка й Болото

Комусь заблагосля
у книжці намолоти
Що ніби я, Ріка, течу з
з Болота...
А я, — шумить Ріка, —
не згодна!
Дивіться — я велика й
повноводна.
А що таке Болото? —
Одна гидота:
Воно мені нічого не дає,
Лиш географію псує
І вводить мене в сором
Перед Морем...
Я відрікаюсь від
ганебної річки —
Не рівня то мені:
Зелена мокрота його —
мокрота,

А в мене — чиста синь
прозорих вод.
Нехай же висохне
Оте ненависне Болото —
Мій споківний
антипод!..
Відгоди, Річкою прокляте,
Болото й справді почало
всихати,
І ось, у географії новій
На його місці віє сухий
Та в'януть без вологи
будяки
У річищі колишньої
Ріки...
Мораль,
Що з байки випливає:
На жаль,
Таке і у житті буває...
Гриць ГАЙОВИЙ.

МОСКВА, 18 грудня, в день «червоної суботи», присвяченої 60-річчю утворення СРСР, понад п'ятсот автомобілів «Москвич» випустих колективом автомобільного заводу імені Ленінського комсомолу.

На фото: партія автомашин «Москвич люкс» готова до відправки у Фінляндію.

Фото В. Будуна і
В. Великжанина.
Фотохроніка ТАРС.

ПЛАНЕТЕ НУЖЕН МИР

65 лет назад в мире произошло великое событие — Октябрьская социалистическая революция в России. Впервые в истории человечества народ взял власть и стал хозяином своей страны. Руководил трудовым народом гениальный человек, друг всех угнетенных людей земли — Владимир Ильич Ленин.

30 декабря 1922 года народы бывшей России соединились в одну дружную семью — Союз Советских Социалистических республик. Впервые в мире обрвалось государство, где все нации, все народности пользуются равными правами, они все свободны, ни одна нация не эксплуатирует другую.

Гражданская война и война с интервентами принесла Советской России много горя. Но народ знал, что теперь он работает для себя. Люди очень старались в работе. Были намечены пятилетние планы развития страны. Эти планы всегда выполнялись в срок. С каждым днем, с каждым годом жизнь становилась богаче, все учились: и большие, и маленькие.

Советский Союз не хотел войны. Для строительства, для жизни нужен только мир. Великий Ле-

нин в первый день Советской власти издал декрет о мире. Советский Союз всегда стремился к миру со всеми народами.

Сейчас страна великого Ленина — очень сильная, богатая. Она осваивает свою землю, строит, развивает науку и культуру. Каждая четвертая книга в мире издается в СССР.

Половина всей технической информации печатается на русском языке. Первый космонавт мира — советский человек — Советский Союз — большая, могучая страна, но это добрая страна, она стремится к миру со всеми народами. Она активно борется за мир. В СССР учатся тысячи иностранных студентов. Все мы — друзья Советского Союза, советских людей.

Моя Родина — Ливан. Сейчас там идет война. Израильские агрессоры, как фашисты, хотят уничтожить палестинцев и ливанцев. Но наш народ никогда не подчинится Израилю. Мы будем бороться с врагами так, как боролись советские люди. И мы победим!

Мы рады встретиться 60-летие образования СССР в стране великого Ленина, вместе с советскими людьми,

нашими верными друзьями.

МОРИС САДЕК
(ЛИВАН).

«Я русский бы выучил только за то, что им разговаривал Ленин», — эти крылатые слова, произнесенные В. Маяковским, я впервые услышал их у себя на родине. Если бы мне тогда сказали, что я буду говорить по-русски, я бы этому не поверил. И только сейчас, вспоминая то время, я с гордостью думаю, что этот трудный язык понятен мне, что я говорю на русском.

Выдающуюся роль сыграл русский язык в развитии революционной мысли, передовой общественной науки и демократической культуры, в духовном сближении народов. Известно, что огромное значение придавали ему основоположники научного коммунизма.

В 1917 году весь мир всколыхнули простые русские слова: «товарищ», «советы», «большевик». Они подняли народ всего мира на борьбу со злыми силами.

Русский язык, язык Ленина, сблизил угнетенных во всем мире. Этот язык первой в мире социалистической революции. Сплотившись под ее знаменем

вокруг российского пролетариата все народы России поднялись на борьбу за свободу и независимость, избавились от рабства, бесправия, нищеты и страданий.

Еще сорок лет назад замечательный русский писатель А. Толстой предрекал: «Русский язык должен стать мировым языком. Настанет время (и оно не за горами), — русский язык начнут изучать по всем меридианам земного шара». Это время пришло. Могучий русский язык получил подлинно международное признание.

Мы, иностранные студенты, обучающиеся в Советском Союзе, палестинцы, кубинцы, ливанцы, когда возвратимся на родину, постараемся передать те знания о русском языке, накопленные в вашей стране, привить любовь к языку Ленина.

Ныне русским языком владеют в той или иной степени сотни миллионов человек. На всех континентах, в самых отдаленных уголках земли, можно услышать сегодня русское горячее ленинское слово, слово завтрашнего дня.

АЗААМ ШАНТИ.

(Палестина).

В. о. редактора
М. ЮРЧИШИН.